

ПЕЕ ХОР „РОДИНА“

ПОСЛЕДНИЯТ ден на Мартенските музикални дни донесе едно истинско тържество на нашето хорово изпълнителско изкуство — концерта на хор „Родина“ при Образцовото народно читалище „Зора“, с който този отличен състав с дългогодишни традиции и международно признание отпразнува тридесетгодишнината си. Концертът беше омаван с интерес и посрещнат с възторг от специалисти и широка слушателска аудитория, защото благодарение на високото си художествено равнище той се превърна в празник на родното изпълнителско изкуство и в паметно събитие за всички, на които хоровото дело е близко и скъпо.

Хор „Родина“ изпълни акапелни творби от различни стилове и епохи — от стари майстори, класици, романтици и български и чужди съвременни композитори. Представи се с четири състава: дамски, мъжки, камерен смесен и голям смесен хор. Тези два факта вече сами по себе си говорят недвусмислено за изпълнителските му възможности. Да се акцентира върху овладяността на гласовете на хористите, интонационната чистота, ритмическата прецизност, фразировката, дикцията, върху способността да се реализира пълноценно както една хармонична, така и една полифонична хорова фактура, би означавало да се даде едностранична оценка на неговото изпълнение. Защото хор „Родина“ вече е преодолял тези толкова съществени проблеми и е пристъпил към следващата, по-

висша фаза на хоровото музициране, чиято цел е пълното разкриване на замисъла на композитора чрез цялостно музикално-драматургично изграждане на творбата и постигане в резултат на него една внушителна по своята искреност и убедителност художествена истина. Хорът не само изпълнява акуратно разчетените нотни знаци, а съумява да извлече музиката

и пр. При интерпретацията им бяха намерени съответната емоционална гама, верният нюанс, подходящият акцент и цвят. Всяко произведение носеше свой стил, своя атмосфера и своеобразна прелесть.

Звукът палитра и на четирите състава беше много богата и разнообразна. Силата на звука се използваше крайно пестеливо за сметка на едно ки-

и „Чудното хоро“ на Пипков при мъжкия хор], при някои песни за голям смесен хор преобладаваше една наситена, сочна, тембриста, блестяща (но пак овладяна) звучност на състава, продиктувана от характера на изпълняваните произведения: „Пристануша“ от Г. Златев — Черкин, „Лика прилика“ от Г. Димитров и „Те победиха“ от Шостакович. Силността към ли-

от партитурата, следствие на което изпълнението му се е превърнало във възбудящо, завладяващо и уличащо изкуство.

Творбите в програмата бяха различни и по характер: интимно-лирични, битово-хумористични, лирико-психологични, геро-

тересно и нюансирано изразително пеене с различна интензивност и пълнота, с различен тембър. Трудно е да се посочат най-добрите постижения на хор „Родина“, защото програмата и на четирите състава беше поднесена в забележителен вид. Все пак ще се спра на някои от песните. При дамския хор най-отличителни бяха „Или си, скръб“ от Л. Комлер и „Лей се, студено поточе“ от Шефърд с тяхната изтънченост на възникването. Сюитата сватбени песни от Бардош, при която се наложи подчертано национално-фолклорното и характеристично звучно, „Слава пазна, Гане“ от Д. Христов с тънко поезиза, дадения хумор и умело постигнатата кульминация. Мъжкният състав се изяви най-убедително в мотета „Това е моята заповед“ от Талис, в мадригала „Миньон“ от Костелей и звукоизобразителната песен „Чудното хоро“ от Л. Пипков. Камерният смесен хор, който за първи път се появява из концертния подиум, показа редки качества при изпълнението на „Аве верум“ от Моцарт, „Късно лято“ от Мэйер и две минюети от Хиндемит. Докато при дамския, мъжкия и камерния смесен хор доминираше една по-камерна звучност (с изключение Сюитата на Бардош при дамския хор

рико-психологично тълкуване произведението в „Няни ми, няни, Дамяно“ от Л. Пипков и „Стани ми, майко, отвори“ от Ф. Кутев. А вече справянето с толкова различни във всяко отношение творби свидетелствуваша за една извънредно висока изпълнителска култура, присъща на малко наши концертиращи състави.

Много са причините, които обуславят успеха на хора: сполучливият подбор на певците, целенасочената и упорита работа на диригента Атанас Димитров и на хормайсторите Румяна Вълчева, Хачик Мхитарян, Величко Радков и Георги Коджаманов, на вокалния педагог Георги Делиганев и най-вече вкусът, музикалността и артистичността на главния диригент на хор „Родина“ Васил Анилулов — един от онези безспорно одарени хорови диригенти, който налага своето чувство за художествена мярка и своето авторитетно виждане при изпълнението на произведенията.

На юбилейния си концерт, включен в програмата на Мартенските музикални дни, хор „Родина“ бе в блестяща форма и демонстрира високи изпълнителски възможности и постижения. Концерти като неговия са редки събития и гордост за музикално-изпълнителското изкуство в нашата страна.

Агапия БАЛАРЕВА